

Plads, hvorpaa jeg staar, at maatte nedlægge Sidsigelse imod, at den Dom, skulde være rigtig, som det jo er en Selvsølge, at Thinget har Lov til at fatte, at den hidtil brugte Fremgangsmaade i Indenrigsministeriet skulde være ulovmedholdelig; thi kun Domstolene kunne afgjøre om den er lovmædig eller ikke. (S. U. Hansen: Det siger jeg heller ikke, at den er). Det ærede Medlem bemærker, at han heller ikke siger, at den er det, men saa synes jeg heller ikke, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at fatte denne Beslutning, thi jeg finder det ikke engang rigtigt at opfordre Thinget til at udtale en Dom om et saadant Forhold, hvorom man dog maa erkende, at Afgjørelsen ikke ligger her. — Med Hensyn til selve Spørgsmaaliet vil jeg sige, at det ærede Medlem tager fuldstændig fejl — hvad jeg allerede har oplyst — naar han mener, at der er en Principforskiel mellem min ærede Kollega og mig, og jeg er bekæmt paa, saasnart der foresigger et tilstrækkeligt klart Tilfælde, hvor dette Spørgsmaal kan komme til at foreligge, at gjøre det til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse, idet jeg erklærer, at det er der, hvor der ogsaa for Administrationens Vedkommende vil være at fælde en Dom over, hvilke af de Fremgangsmaader, der ere fulgte, der har været den rette. Jeg har som sagt ikke den fjerneste Tvivl om, at det ikke bør være saaledes, som det nu er, selv om det kunde forsvares efter Lovgivningens Ord, og derfor har jeg tilbudt at bidrage mit til at faa en forandret Lovgivning; men saalænge vi endnu staa ved den gamle Lovgivning, saalænge tilhører Fortolkningen deraf Domstolene, og jeg er villig til og bestemt paa, saasnart der fremtræder et Tilfælde, hvor Spørgsmaaliet kan komme til at foreligge rent og klart, da at gjøre det til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse. Jeg kan ikke svare det ærede Medlem paa hans Spørgsmaal om, hvad der blev af den Lønde Hartkorn, som senere blev delt. Skulde det være saaledes som det ærede Medlem siger, at den ogsaa var gaaet bort fra Fæstetvungen, da ligger muligheden der et Spørgsmaal, hvor man kan faa dette trukket frem og faa Sagen henvist til det Forum, hvortil det efter min Overbevisning hører.

Sindenburg: Efter den Motivering, min ærede Nabo har givet af sine Resolutioner, kan man vistnok ikke have saa stor Betænkelighed ved at vedtage dem, som det ellers vilde være Tilfældet, forsaavidt som han selv har erkjendt, at det var et Spørgsmaal, som vedkom Domstolene, at det var det rette Forum, hvor det skulde afgjøres, og at det, som gik forud, ikke skulde have nogen særlig Betydning, men blot have den Betydning, at det viste, hvad Folkethinget ansaa for rigtigt. Han ansaa det for meget forskjelligt, om Folkethinget havde sagt: „En fra en Fæstegaard udstykket Jordlod er Fæstetvang undergiven, naar“ osv. istedetfor at der her siges, at det „anser en fra en Fæstegaard udstykket Jordlod for vedblivende at være Fæstetvang undergiven, naar“ osv. Det forekommer mig, at der ikke er nogen stor Forskiel paa, om det One eller det Andet siges; thi det maa dog være Meningen med denne Udtalelse at sige Noget, hvorom Folkethinget er sikker i sin Sag. Jeg kan ikke tænke mig, at en Forsamling, som holder paa sin egen Værdighed, skulde vedtage Resolutioner, naar den ikke er sikker paa, at det er rigtigt, hvad den i saa Henseende udtaler. Det forekommer mig, at det, der saaledes ansøres, ikke kan siges at være rigtigt, men jeg kan paa den anden Side heller ikke sige, at det er ganske urigtigt; men der er sammenblandet i disse Resolutioner forskjellige Spørgsmaal, som maa besvares, det ene med: Ja, det andet med: Nei; der er sammenblandet vigtige Spørgsmaal, saaledes at det ser ud, som om der kun foreligger eet, medens der i Virkeligheden er flere. Der er i den første Resolution sammenblandet to Spørgsmaal, som ere af en ganske forskjellig Betskaffenhed. Det hedder der: Folkethinget „anser en fra en Fæstegaard udstykket Jordlod for vedblivende at være Fæstetvang undergiven, naar den er ansat til 1 Ede. Hartkorn eller derover“ og dernæst: „naar den er ansat til under 1 Ede. Hartkorn“, forsaavidt den ikke anvendes til Huslodder“. Her gaar Folkethinget, hvis det vedkjender sig denne Betragtning, ligefrem ud fra, at enhver Jordlod under 1 Ede. Hartkorn er Fæstetvang undergiven, naar det